

Thông Tin Liên Lạc

Cha Cassius Correya, SDB
(Lm Chánh xứ)
ĐT: 0435 318 935

Virginia Carter (Thư ký)
ĐT Văn Phòng Giáo Xứ: (03) 9481 7333
Email: office@olsc.org.au
Website: www.olsc.org.au

Trương mục tài khoản Giáo Xứ
Our Lady of the Southern Cross Parish
BSB: 083347
Account Number: 16647 1224

Cộng Đoàn St. Joseph (Thánh Giuse) (1862)
46 Otter Street, Collingwood Victoria
Đình Xuân Hoàng (BĐD VN) – 0411 453 153
Châu Xuân Hùng (Tiếng Anh) - 0411 806 848
Giờ Lễ: St. Joseph (Thánh Giuse):
Ngày thường: 8:30am (Tiếng Anh/Tiếng Việt)
Thứ Bảy: 6:00pm (Tiếng Anh)
Chúa Nhật: 9:00am (tiếng Việt)
St. John (Thánh Gioan):
Thứ 3 đến 6: 9:15am (Tiếng Anh)
Thứ 7: 8:30am và 6:00pm (Tiếng Anh)
Chúa Nhật 9 giờ sáng (Tiếng Ý),
11 giờ sáng & 5g chiều (Tiếng Anh)

Lãnh Nhận Các Bí Tích

Bí Tích Rửa Tội: Theo lịch hẹn
Bí Tích Hôn Phối: Theo lịch hẹn
Bí Tích Hòa Giải: Xin quý ông bà gặp một linh mục trước Thánh Lễ để xin hẹn giờ để được giải tội
Bí Tích Rửa Lễ Lân Đầu và Thêm Sức: Giáo Xứ giúp các học sinh ở các trường công được chuẩn bị lãnh nhận hai Bí Tích. Xin quý ông bà gọi điện thoại đến văn phòng Giáo Xứ để biết thêm thông tin.

Linh mục Chánh xứ

Xin liên lạc với Văn Phòng Giáo Xứ để gặp Cha Chánh xứ Cassius tại văn phòng nhà thờ Thánh Gioan Tẩy Giả - Clifton Hill trong giờ làm việc từ 10 giờ sáng tới 4 giờ chiều các ngày trong tuần.

Giáo Xứ Đức Bà Thánh Giá Phương Nam Cộng Đoàn Công Giáo Việt Nam Thánh Gioan Hoan Chúa Nhật Thứ I Mùa chay Năm A- 22/02/2026

Thông Báo

1. Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐTC THÁNG 2

Cho trẻ em mắc bệnh nan y.

Chúng ta hãy cầu nguyện cho những trẻ em đang chịu đựng bệnh nan y và gia đình các em nhận được sự chăm sóc y tế và sự hỗ trợ cần thiết, không bao giờ đánh mất nghị lực và hy vọng

2. ĐÓNG GÓP CHO GIÁO XỨ VÀ CỘNG ĐOÀN

Chúa Nhật: **15/2**

Đợt 1: \$ 873.8
Đợt 2: \$ 565

Xin chân thành cảm ơn quý ông bà và anh chị em. Xin quý vị tiếp tục quảng đại đóng góp cho giáo xứ và cộng đoàn chúng ta.

3. Sổ danh bộ Giáo Xứ (Parish Register)

Thẻ theo yêu cầu của Giáo Xứ, xin quý ông bà và anh chị em vui lòng điền chi tiết gia đình của mình vào Sổ Danh Bộ Giáo Xứ.

Mẫu khai chi tiết gia đình sẽ được phân phát sau Thánh lễ.

4. Thánh Lễ Chung với Giáo Xứ

Chúa Nhật ngày 1 tháng 3 sẽ có Thánh lễ chung giáo xứ lúc 11:00am tại St John's Clifton Hill, Kỷ niệm 150 năm đặt viên đá đầu tiên xây nhà thờ St John. Sau Thánh Lễ sẽ có tiệc mừng ở trong sân trường.

5. Chương trình tĩnh tâm và hòa giải mùa Chay

LỜI CHÚA

CHÚA NHẬT THỨ I MÙA CHAY (A)

Bài Đọc 1: [St 2,7-9; 3,1-7]

Thiên Chúa dựng nên hai ông bà nguyên tổ. Ông bà phạm tội.

Bài trích sách Sáng thế.

Đức Chúa là Thiên Chúa lấy bụi từ đất nặn ra con người, thổi sinh khí vào lỗ mũi, và con người trở nên một sinh vật. Rồi Đức Chúa là Thiên Chúa trồng một vườn cây ở Ê-đen, về phía đông, và đặt vào đó con người do chính mình nặn ra.

Đức Chúa là Thiên Chúa khiến từ đất mọc lên đủ mọi thứ cây trồng thì đẹp, ăn thì ngon, với cây trường sinh ở giữa vườn, và cây cho biết điều thiện điều ác.

Rắn là loài xảo quyệt nhất trong mọi giống vật ngoài đồng, mà Đức Chúa là Thiên Chúa đã làm ra. Nó nói với người đàn bà: “Có thật Thiên Chúa bảo: ‘Các ngươi không được ăn hết mọi trái cây trong vườn không?’ Người đàn bà nói với con rắn: “Trái các cây trong vườn, thì chúng tôi được ăn. Còn trái trên cây ở giữa vườn, Thiên Chúa đã bảo: ‘Các ngươi không được ăn, không được động tới, kẻo phải chết.’” Rắn nói với người đàn bà: “Chẳng chết chóc gì đâu! Nhưng Thiên Chúa biết ngày nào ông bà ăn trái cây đó, mắt ông bà sẽ mở ra, và ông bà sẽ nên như những vị thần biết điều thiện điều ác.” Người đàn bà thấy trái cây đó ăn thì ngon, trông thì đẹp mắt, và đáng quý vì làm cho mình được tỉnh khôn. Bà liền hái trái cây mà ăn, rồi đưa cho cả chồng đang ở đó với mình; ông cũng ăn. Bấy giờ mắt hai người mở ra, và họ thấy mình trần truồng: họ mới kết lá và làm khổ che thân.

Bài Đọc 2: [Rm 5,12-19]

Ở đâu tội lỗi đã lan tràn, ở đó ân sủng càng chứa chan gấp bội.

Bài trích thư của thánh Phao-lô tông đồ gửi tín hữu Rô-ma.

Thưa anh em, vì một người duy nhất, mà tội lỗi đã xâm nhập trần gian, và tội lỗi gây nên sự chết; như thế, sự chết đã lan tràn tới mọi người, bởi vì mọi người đã phạm tội. Trước khi có Lê Luật, đã có tội lỗi ở trần gian. Nhưng nếu không có Luật, thì tội không bị kể là tội. Thế mà, từ thời A-đam đến thời Mô-sê,

sự chết đã thống trị cả những người đã không phạm tội bất tuân lệnh Thiên Chúa như A-đam đã phạm. A-đam là hình ảnh Đấng sẽ tới.

Nhưng sự sa ngã của A-đam không thể nào sánh được với ân huệ của Thiên Chúa. Thật vậy, nếu vì một người duy nhất đã sa ngã, mà muôn người phải chết, thì ân sủng của Thiên Chúa ban nhờ một người duy nhất là Đức Giê-su Ki-tô, còn dồi dào hơn biết mấy cho muôn người. Ông Thiên Chúa ban cũng khác với hậu quả do một người phạm tội đã gây ra. Quả thế, vì một người duy nhất phạm tội, con người đã bị xét xử để phải mang án, còn sau nhiều lần sa ngã, thì lại được Thiên Chúa ban ơn cho trở nên công chính. Nếu chỉ vì một người, một người duy nhất sa ngã, mà sự chết đã thống trị, thì điều Thiên Chúa làm qua một người duy nhất là Đức Giê-su Ki-tô, lại còn lớn lao hơn biết mấy. Quả vậy, những ai được Thiên Chúa ban ân sủng dồi dào và cho trở nên công chính, thì sẽ được sống và được thông trị.

Tóm lại, cũng như vì một người duy nhất đã sa ngã mà mọi người bị Thiên Chúa kết án, thì nhờ một người duy nhất đã thực hiện lễ công chính, mọi người cũng được Thiên Chúa làm cho nên công chính, nghĩa là được sống. Thật vậy, cũng như vì một người duy nhất đã không vâng lời Thiên Chúa, mà muôn người thành tội nhân, thì nhờ một người duy nhất đã vâng lời Thiên Chúa, muôn người cũng sẽ thành người công chính.

Tin Mừng [Mt 4,1-11]

Đức Giê-su đã ăn chay bốn mươi ngày và chịu cám dỗ.

✠Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Mát-thêu.

Sau khi chịu phép rửa, Đức Giê-su được Thần Khí dẫn vào hoang địa, để chịu quỷ cám dỗ. Người ăn chay ròng rã bốn mươi đêm ngày, và sau đó, Người thấy đói. Bấy giờ tên cám dỗ đến gần Người và nói: “Nếu ông là Con Thiên Chúa, thì truyền cho những hòn đá này hoá bánh đi!” Nhưng Người đáp: “Đã có lời chép rằng: Người ta sống không chỉ nhờ cơm bánh, nhưng còn nhờ mọi lời miệng Thiên Chúa phán ra.”

Sau đó, quỷ đem Người đến thành thánh, và đặt Người trên nóc đền thờ, rồi nói với Người: “Nếu ông là Con Thiên Chúa, thì gieo mình xuống đi! Vì đã có lời chép rằng: Thiên Chúa sẽ truyền cho thiên sứ lo cho bạn, và thiên sứ sẽ tay đỡ tay nâng, cho bạn khỏi vấp chân vào đá.”

Đức Giê-su đáp: “Nhưng cũng đã có lời chép rằng: Người chớ thử thách Đức Chúa là Thiên Chúa của người.”

Quỷ lại đem Người lên một ngọn núi rất cao, và chỉ cho Người thấy tất cả các nước thế gian, và vinh hoa

lợi lộc của các nước ấy, và bảo rằng: “Tôi sẽ cho ông tất cả những thứ đó, nếu ông sấp mình bái lạy tôi.” Đức Giê-su liền nói: “Xa-tan kia, xéo đi! Vì đã có lời chép rằng: Người phải bái lạy Đức Chúa là Thiên Chúa của người, và phải thờ phượng một mình Người mà thôi.”

Thế rồi quý bỏ Người mà đi, và có các sứ thần tiến đến hầu hạ Người.

CHIA SẺ LỜI CHÚA

THỰC HÀNH LỜI CHÚA: VỮ KHÍ CHỐNG LẠI CÁM ĐỒ

(St 2:7-9; 3:1-7; Rm 5:12-19; Mt 4:1-11)

Cám đồ là một thực tại mà chúng ta thường đối diện trong từng ngày sống. Đây là đề tài chính của Chúa Nhật đầu tiên Mùa Chay. Bài đọc 1 trình thuật cho chúng ta về việc Adam và Eve bị cám dỗ, trong khi đó bài Tin Mừng kể lại cho chúng ta câu chuyện Chúa Giêsu bị quỷ cám dỗ. Con người đầu tiên [Adam và Eve] bị sa ngã, còn Con Người thì chiến thắng. Đây là nguyên nhân dẫn đến sự sa ngã của Adam đầu tiên và đây là lý do chiến thắng của Adam thứ hai?

Tác giả sách Sáng Thế cho chúng ta biết “Đức Chúa là Thiên Chúa lấy bụi từ đất nặn ra con người, thổi sinh khí vào lỗ mũi, và con người trở nên một sinh vật” (2:7). Những lời này chỉ ra hai cấu tạo thành con người, đó là ‘bụi đất’ và ‘sinh khí của Đức Chúa.’ Chỉ thời này ám chỉ việc con người chỉ là một ‘sinh vật,’ một con người thực thụ và chỉ có thể phát triển mình cách toàn diện khi con người không tách rời hai cấu tạo này khỏi nhau. Yếu tố ‘bụi đất’ nói lên mối tương quan giữa con người với vũ trụ, còn yếu tố ‘sinh khí’ đặt con người vào mối tương quan sinh tử với Thiên Chúa. Nói cách khác, con người chỉ là một tạo vật không có sự sống thực thụ khi con người chỉ là bụi đất. Cấu tạo này nói lên sự mỏng dòn và yếu đuối của con người.

Cám dỗ luôn bắt đầu và nhắm tới khía cạnh rất căn bản của con người, đó là khía cạnh ăn uống hay đúng hơn là thỏa mãn những nhu cầu căn bản của đời sống thể lý. Chúng ta thấy điều này trong cả hai cám dỗ của Adam [và Eve] và Chúa Giêsu. Cám dỗ đầu tiên của nhân loại bắt đầu như sau: “Rắn là loài xáo quyet nhất trong mọi giống vật ngoài đồng, mà Đức Chúa là Thiên Chúa đã làm ra. Nó nói với người đàn bà: ‘Có thật Thiên Chúa bảo: ‘Các ngươi không được ăn hết mọi trái cây trong vườn không?’” (3:1). Những lời này chỉ ra cho chúng ta thấy cám dỗ luôn tấn công cấu tạo làm cho con người là con người, đó là tự do. Con rắn nói: “Các ngươi không được ăn hết mọi trái

cây trong vườn” ám chỉ rằng con người hoàn toàn không có tự do. Đức Chúa không cho con người tự do nào. Cám dỗ này là cám giác của nhiều người trong chúng ta khi tin Chúa. Chúng ta thấy mình bị gò bó, phải làm điều này, điều kia, không được làm điều này điều kia. Như Eve cho biết, con người có tự do, nhưng tự do đó là một tự do ‘có giới hạn của một tạo vật’: Người đàn bà nói với con rắn: “Trái các cây trong vườn, thì chúng tôi được ăn. Còn trái trên cây ở giữa vườn, Thiên Chúa đã bảo: ‘Các ngươi không được ăn, không được động tới, kéo phải chết’” (3:2-3). Khi con người khẳng định mình có tự do, quỷ liền đưa con người qua một thái cực khác, đó là tự do của con người là vô hạn, có thể làm cho con người thành chúa của chính mình, của người khác và của vũ trụ: “Rắn nói với người đàn bà: ‘Chẳng chết chóc gì đâu! Nhưng Thiên Chúa biết ngày nào ông bà ăn trái cây đó, mắt ông bà sẽ mở ra, và ông bà sẽ nên như những vị thần biết điều thiện điều ác’” (3:4-5). Vì luôn khát vọng có được sự tự do tuyệt đối, biết hết mọi sự như Thiên Chúa, con người không còn quan tâm đến lời của Thiên Chúa. Họ chạy theo sự quyến rũ của giác quan và không tuân theo lời Chúa: “Người đàn bà thấy trái cây đó ăn thì ngon, trông thì đẹp mắt, và đáng quý vì làm cho mình được tinh khôn” (3:6). Thực tế cuộc sống chỉ ra cho chúng ta nhiều lần mình chọn những gì đẹp mắt với người đời hơn là đẹp mắt trước mặt Chúa. Điều này đã khiến chúng ta bất tuân lệnh của Ngài. Chỉ những ai đặt giá trị thiêng liêng trên giá trị vật chất mới có khả năng tuân theo điều Thiên Chúa truyền dạy.

Thánh Phaolô trong bài đọc 2 nói về sự ‘tương phản’ giữa Adam và Chúa Giêsu. Vì Adam mà ‘tội lỗi đã xâm nhập trần gian, và tội lỗi gây nên sự chết; như thế, sự chết đã lan tràn tới mọi người, bởi vì mọi người đã phạm tội’ (Rm 5:12). Thánh Phaolô cũng cho biết tội Adam phạm là tội bất tuân lệnh Thiên Chúa (Rm 5:14). Nhưng với sự vâng phục của mình, Chúa Giêsu đã mang đến cho con người ân sủng thật dồi dào của Thiên Chúa: “Thật vậy, cũng như vì một người duy nhất đã không vâng lời Thiên Chúa, mà muôn người thành tội nhân, thì nhờ một người duy nhất đã vâng lời Thiên Chúa, muôn người cũng sẽ thành người công chính” (Rm 5:19). Thánh Phaolô trình bày cho chúng ta cội rễ của tội lỗi là sự không vâng lời. Đây chính là điều Adam và Eve đã làm khi chống lại Thiên Chúa thời khởi nguyên và cũng là kinh nghiệm của mỗi người chúng ta ngày hôm nay. Theo kinh nghiệm thường ngày, chúng ta không muốn vâng lời vì chúng ta có cảm giác mình mất đi sự tự do và không có sự sáng tạo khi vâng lời. Nhưng sâu xa ở bên trong, chúng ta không muốn vâng lời vì sự kiêu ngạo của mình. Chúng ta cho rằng tự tương của mình tốt hơn của người ra lệnh. Đây chính là lý do chúng ta cảm thấy việc vâng phục Thiên Chúa trở nên như một gánh nặng, trong khi đó những cám dỗ về tiền tài vật chất và vinh hoa phú quý ở đời hứa hẹn cho chúng ta một cuộc sống sung túc mà không cần phải vâng phục Thiên Chúa. Chúa Giêsu cũng đối

diện những cám dỗ như chúng ta, nhưng Ngài đã chọn gì: Vâng phục Thiên Chúa hay làm theo ý riêng mình?

Thánh Máttêu [và Thánh Luca] mở rộng trình thuật ngắn gọn của Thánh Máccô về bốn mươi đêm ngày ăn chay trong hoang địa và cám dỗ của Chúa Giêsu. Thánh Máttêu mở rộng bằng việc kể lại ba cám dỗ của Chúa Giêsu. Theo các học giả Kinh Thánh, Thánh Máttêu và Thánh Luca có sử dụng chung một nguồn hay không thì điều đó không rõ ràng; nếu có chung một nguồn, thì một trong hai thánh sử đã sử dụng nó cách tự do. Nếu chúng ta đọc hai bản văn của Thánh Máttêu và Luca, chúng ta nhận ra rằng những đoạn trích dẫn Kinh Thánh rất giống nhau trong cả hai Tin Mừng. Điều khác biệt là hai cám dỗ thứ hai và thứ ba bị hoán đổi vị trí.

Chi tiết đầu tiên đáng lưu ý là: “Sau khi chịu phép rửa, Đức Giêsu được Thần Khí dẫn vào hoang địa, để chịu quỷ cám dỗ. Người ăn chay ròng rã bốn mươi đêm ngày” (Mt 4:1-2). Đây chính là bối cảnh của toàn bộ trình thuật. Chúa Giêsu đi vào hoang địa dưới sự hướng dẫn của thần khí và Ngài ăn chay bốn mươi đêm ngày. Theo các học giả Kinh Thánh, những lời này ám chỉ đến 40 năm của dân Israel trong hoang địa. Hành trình trong hoang địa là thời gian của cám dỗ, của thất bại cho dân Israel. Ở đây chúng ta nhận ra hình ảnh biểu tượng rất rõ ràng; những cám dỗ và những câu trả lời của Chúa Giêsu khẳng định đặc tính thật của sự vụ Đấng Messiah thực hiện. Câu trả lời của Chúa Giêsu cho ba câu hỏi của tên cám dỗ được lấy từ sách Đệ Nhị Luật (8:3; 6:16,13). Khi sử dụng nguồn trích từ sách Đệ Nhị Luật, Thánh Máttêu muốn chỉ ra rằng chính Lễ Vượt mặt khai坎 tính thật của Đấng Messiah.

Khi đọc và phân tích ba cám dỗ của Chúa Giêsu cẩn thận, chúng ta có thể kết luận rằng: Đây là những cám dỗ về quyền lực. Cám dỗ thứ nhất bắt đầu với nhu cầu căn bản nhất của con người, đó là cái ăn, cái mặc: “Nếu ông là Con Thiên Chúa, thì truyền cho những hòn đá này hoá bánh đi!” (Mt 4:4). Trong cám dỗ này, tên cám dỗ nói Chúa Giêsu sử dụng quyền năng làm phép lạ để cung cấp những nhu cầu vật chất bình thường của ngày sống. Nhưng Chúa Giêsu đáp: “Đã có lời chép rằng: Người ta sống không chỉ nhờ cơm bánh, nhưng còn nhờ mọi lời miệng Thiên Chúa phán ra” (4:4). Chúa Giêsu trích sách Đệ Nhị Luật để trả lời. Câu trả lời này không từ chối việc con người cần những nhu cầu vật chất thường ngày, nhưng những nhu cầu này cần quy phục lời Chúa được mặc khải cho con người. Nói cách khác, Chúa Giêsu không hoàn thành sự vụ của mình bằng việc cung cấp những nhu cầu thể lý cần thiết cho con người, nhưng bằng việc công bố lời Chúa vì lời Chúa là sự sống.

Cám dỗ thứ hai cũng liên quan đến việc sử dụng quyền năng làm phép lạ. Đây là việc sử dụng quyền năng để tạo ra một “dầu lạ” (x Mt 12:38-42): “Nếu

ông là Con Thiên Chúa, thì gieo mình xuống đi! Vì đã có lời chép rằng: Thiên Chúa sẽ truyền cho thiên sứ lo cho bạn, và thiên sứ sẽ tay nâng, cho bạn khỏi vấp chân vào đá” (Mt 4:6). Nếu Chúa Giêsu thực hiện điều này, thì đây là một dấu lạ vĩ đại và rất thuyết phục mà có thể sẽ làm cho nhiều người tin vào Ngài: Một người gieo mình từ nóc đền thờ xuống mà không bị gì, quả là phép lạ! Nhưng Chúa Giêsu không thực hiện những dấu lạ như thế. Ngài điếm tính trích sách Đệ Nhị Luật để trả lời: “Nhưng cũng đã có lời chép rằng: Người chớ thử thách Đức Chúa là Thiên Chúa của người” (Mt 4:7). Đây chính là câu trích để khuyến cáo dân Israel về việc hấp tấp, vội vàng trong quyết định mà không suy nghĩ [hay thiếu suy nghĩ]. Việc đòi hỏi một dấu lạ để thu hút sự chú ý của công chúng áp đặt những đòi hỏi trên Thiên Chúa về những gì Ngài đã không hứa sẽ thực hiện. Đây không phải là cách thức Thiên Chúa chọn để mặc khải chính mình. Điều này nhắc nhở chúng ta về thái độ ‘đòi hỏi’ của mình khi đến với Chúa. Chúng ta bắt Chúa phải thực hiện những điều chúng ta muốn theo cách thức của chúng ta để tỏ quyền năng và mặc khải chính mình cho chúng ta. Chúa Giêsu khẳng định rằng hãy để Chúa thực hiện điều Ngài đã hứa theo cách thức của Ngài. Đứng thử thách và đòi hỏi ở Ngài dấu lạ để thỏa mãn tính hiếu kỳ của mình.

Cám dỗ thứ ba là cám dỗ để trở thành một đấng cứu thế mang tính trần tục, với tất cả vinh quang của trần thế: “Quý lai đem Người lên một ngọn núi rất cao, và chỉ cho Người thấy tất cả các nước thế gian, và vinh hoa lợi lộc của các nước ấy, và bảo rằng: ‘Tôi sẽ cho ông tất cả những thứ đó, nếu ông sấp mình bái lạy tôi’” (Mt 4:8-9). Trong cám dỗ này, chúng ta thấy tên cám dỗ chỉ ra khả thể sử dụng quyền lực chính trị để hoàn thành sự vụ mang tính cứu độ. Đáp lại cám dỗ này, Chúa Giêsu đi vượt qua những câu trả lời trước với sự cương nghị và ‘xua đuổi’ tên cám dỗ. Một lần nữa, Chúa Giêsu trích sách Đệ Nhị Luật (6:13) để trả lời: “Xatan kia, xéo đi! Vì đã có lời chép rằng: Người phải bái lạy Đức Chúa là Thiên Chúa của người, và phải thờ phượng một mình Người mà thôi.” Những lời trích này đặt đấng cứu thế mang tính trần tục lên ngang hàng với việc tôn thờ ngẫu tượng. Trong những lời trên, Chúa Giêsu khẳng định việc tôn thờ một mình Thiên Chúa và đó là điều luật quan trọng nhất đối với người Do Thái. Nhiều lần chúng ta cũng đã tôn thờ ngẫu tượng: chúng ta tôn thờ tiền của, vật chất, quyền lực hơn Thiên Chúa. Đây luôn là cám dỗ mỗi ngày của chúng ta. Lời Chúa hôm nay chỉ ra cho chúng ta vũ khí để chống lại cám dỗ, đó là “tuân theo Lời Chúa.” Thật vậy, lý do Adam và Eve bị sa ngã chính là ‘không tuân theo lời Chúa [bất tuân]’. Còn Chúa Giêsu chiến thắng cám dỗ bằng chính lời Chúa. Như vậy, việc lắng nghe và thực thi lời Chúa là vũ khí hùng mạnh nhất để chống lại cám dỗ.

Im Anthony Nguyễn Ngọc Dũng SDB